

1. Obiekt 87619

2. Czas powstania

1897-1903 r.

3. Miejscowość

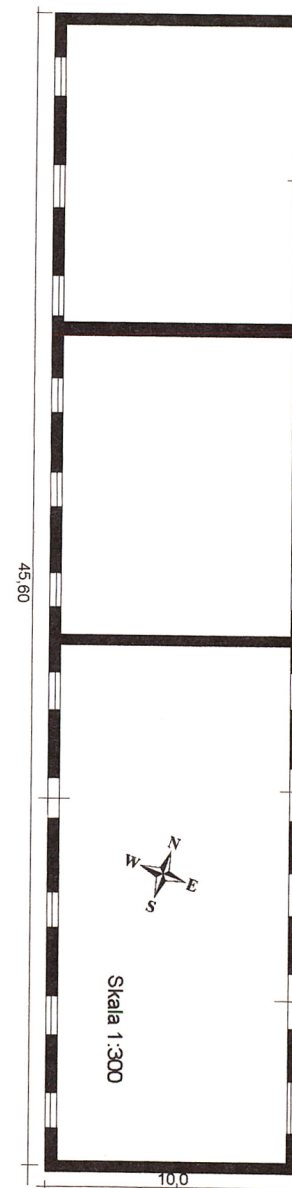
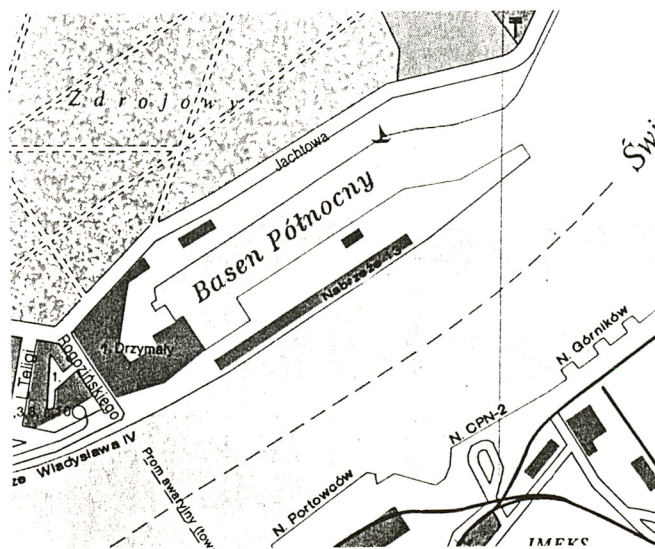
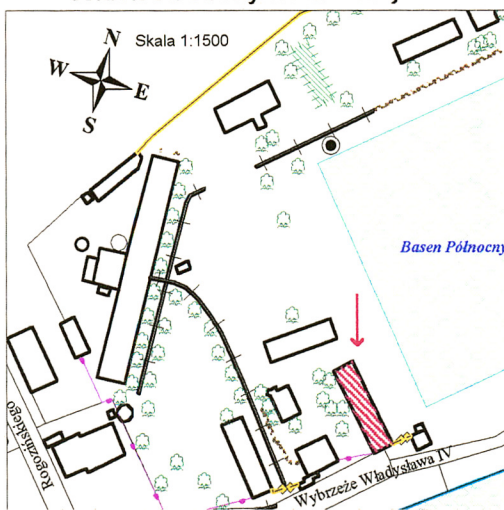
ŚWINOUJŚCIE

BUDYNEK MAGAZYNOWY na terenie zespołu zabudowań stoczni

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

Widok od strony wschodniej

4. Adres

ul. Wybrzeże Władysława IV
Świnoujście
nr hipoteczny.

5. Przynależność administracyjna
województwo szczecińskie

gmina Świnoujście gm. ŚWINOUJŚCIE

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Swinemünde (do 1945 r.)

7. Przynależność administracyjna
1 VI 1975
województwo szczecińskie

powiat Świnoujście

8. Właściciel i jego adres

Gmina Miasto Świnoujście
ul. Wojska Polskiego 10
72-600 Świnoujście

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków:

Nr. 10 data 20.07.2001

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu.

Plany miasta z 1897 roku nie ujawniają jeszcze istnienia w miejscu obecnego założenia zespołu stoczniowego ani basenu ani żadnych zabudowań. Na planie miasta z 1903 widzimy już jednak basen w pełnym obrysie oraz zabudowania. Prawie pewne jest więc, że zabudowa stoczni, a tym samym opisywany budynek, powstały w okresie pomiędzy latami 1897-1903. O stosunkowo krótkim i jednoczesnym procesie budowy budynków świadczy ich jednolitość stylowa i konstrukcyjna, dlatego trudno wyodrębnić dokładną datę powstania opisywanego budynku. Na planach z 1917 roku budynek nazwano szopą („schuppen”); pełnił prawdopodobnie funkcje magazynowe. W ciągu następnych lat zabudowa stoczni a tym samym forma budynku nie ulegały zasadniczym zmianom. Do 1945 roku budynek pełnił funkcje magazynowe stoczni.

Po 1945 roku teren stoczni z zabudowaniami przejęty został przez Marynarkę Wojenną ZSRR i użytkowany do 1994 roku. Budynek zachował przez te lata do chwili obecnej zarówno pierwotną formę jak i funkcję. Następnie przejęty przez Gminę Miasto Świnoujście. Obecnie nie użytkowany.

13. Opis (sytuacja, materiał, konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje).

Sytuacja. Zespół stoczni usytuowany jest we wschodniej części miasta. Od strony półn. ograniczony ulicą Jachtową ciągnącą się wzdłuż Parku Zdrojowego, od strony połudn. Wybrzeżem Władysława IV – wzdłuż nurtu Świny. Od strony zach. zespół przylega do ulicy Rogozińskiego, natomiast od wschodu otwarty jest na Basen Północny. Budynek usytuowany w południowo-wschodniej części zespołu, po zachodniej stronie Basenu Północnego, na zachód od bramy głównej, przy głównym trakcie wiodącym na teren zespołu.

Materiał, konstrukcja, technika. Budynek posadowiony prawdopodobnie na fundamentach ceglanych, spojonych zaprawą cementowo-wapienną. Podmurówka wykonana z kamieni polnych. Ściany murowane z cegły pełnej, ceramicznej w wątku krzyżkowym, spojone zaprawą cementowo-wapienną. Ściany od strony wewnętrznej i zewnętrznej nie zostały pokryte tynkami. Gzymsy: wieńczący oraz międzykondygnacyjny - wykonane z cegły. Wieżba dachowa drewniana. Strop drewniany, belkowy na podciągach wspartych na dwóch drewnianych słupach. Dach kryty papą. Posadzka układana z cegły pełnej ceramicznej. Schody zewnętrzne elewacji północno-wschodniej jednobiegowe, proste, z podestem, o konstrukcji metalowej. Drzwi wejściowe w formie wrót - drewniane, dwuskrzydłowe, ramowe, opierane poziomo deskami, zamknięte łukiem odcinkowym. Drzwi elewacji południowo-zachodniej drewniane, jednoskrzydłowe, zamknięte łukiem odcinkowym. Okna drewniane o konstrukcji krosnowej, stałe słupki. Okna dolnej kondygnacji elewacji północno – wschodniej trzyskrzydłowe, dwupoziomowe z profilowanym śłemeniem przesuniętym ku górze, szczebliny poziome w dolnych kwaterach, nadśłemię zamknięte łukiem odcinkowym. Pozostałe okna trzyskrzydłowe, szczebliny poziome, brak śłemenia, okna zamknięte łukiem odcinkowym. Parapety wykonane z cegły pełnej ceramicznej.

Rzut. Budynek założony na planie wydłużonego prostokąta. Sześć ciągów komunikacyjnych. Poprzeczne ściany działowe dzielą budynek na trzy prostokątne pomieszczenia.

Bryła. Budynek dwukondygnacyjny, nie podpiwniczony, o zwartej bryle. Dach dwuspadowy.

Elewacje. Elewacja południowo-wschodnia – szczytowa, dwukondygnacyjna, dwuosiowa. Dolną kondygnację rozczłonkowują: otwór drzwiowy w skrajnej osi zachodniej, oraz blenda okienna wsparta na parapecie oraz zamknięta tak jak otwór drzwiowy łukiem odcinkowym. Osie górnej kondygnacji wyznaczają dwie blendy okienne, wsparte na parapetach i zamknięte łukami odcinkowymi. Między kondygnacjami przebiega gzyms pulpitowy. Po bokach elewacja ujęta pilastrami. Elewacja południowo-zachodnia – kalenicowa, jedenastoosiowa, dwukondygnacyjna. Osie dolnej kondygnacji wyznaczają otwory okienne, zamknięte łukami odcinkowymi, oraz otwór drzwiowy w czwartej osi od strony południowej. Górna kondygnacja przepruta otworami okiennymi, zamkniętymi łukami odcinkowymi. Między kondygnacjami gzyms pulpitowy. Elewacja ujęta po bokach pilastrami. Elewację wieńczy profilowany gzyms. Elewacja północno-wschodnia – kalenicowa, jedenastoosiowa, dwukondygnacyjna. Dolna i górna kondygnacja przeprute otworami drzwiowymi i okiennymi, w nieregularnym układzie. Wszystkie otwory zamknięte łukami odcinkowymi. Otwór wejściowy drugiej kondygnacji w drugiej osi od południa poprzedzony schodami. Elewacja dzielona poziomo pulpitowym gzymsem międzykondygnacyjnym oraz profilowanym gzymsem wieńczącym. Elewacja ujęta po bokach pilastrami. Elewacja północno-zachodnia – szczytowa, dwuosiowa, dwukondygnacyjna. Osie elewacji wyznaczone blendami, zamkniętymi łukami odcinkowymi. Kondygnacje dzieli pulpitowy gzyms międzykondygnacyjny, elewacja ujęta pilastrami.

Wnętrze. Trójpłaszczyznowe wnętrze nie wykazuje interesujących elementów. **Instalacje.** Elektryczna.

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 2300 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 912 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne magazyn</p>	<p>17. Użytkowanie obecne nie użytkowany</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>Po II wojnie światowej nie przeprowadzano zasadniczych prac budowlanych prócz drobnych napraw bieżących.</p>		<p>19. Stan zachowania</p> <p>Ogólny stan budynku dobry. Częściowo zniszczone stolarki drzwiowe oraz okienne, skorodowane rynny. Częściowe zawilgocenia ścian. Ogólne zanieczyszczenie wnętrza.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Wymagany jest remont budynku, w tym naprawa stolarek okiennych i drzwiowych oraz klatki schodowej, wykonanie izolacji budynku. Konieczny jest przegląd pokrycia dachowego oraz rynien.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

Reg. Nr 58.682-58.464

25. Opracował

tekst mgr Tomasz Wolender

plany, rysunki mgr Tomasz Wolender

zdjęcia fotogr. mgr Tomasz Wolender

miejsce przechowywania negatywów PSOZ Szczecin

22. Bibliografia

Burkhardt R., Geschichte des Hafens und der Stadt Swinemünde von...,
Swinemünde 1921

Biranowska - Kurtz A., Świnoujście. Studium hist.-urbanist.
Szczecin 1988

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

27. Załączniki

1. Załącznik nr 1, wkładka: fotografie, mapy z 1897, 1903, 1927 r

1. Miejscowość
ŚWINOUJŚCIE

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)
BUDYNEK MAGAZYNOWY NA TERENIE
ZESPOŁU ZABUDOWAŃ STOCZNI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
fotografie, fragmenty map z 1897, 1903 1927

Fragment wnętrza

Elewacja północno-wschodnia

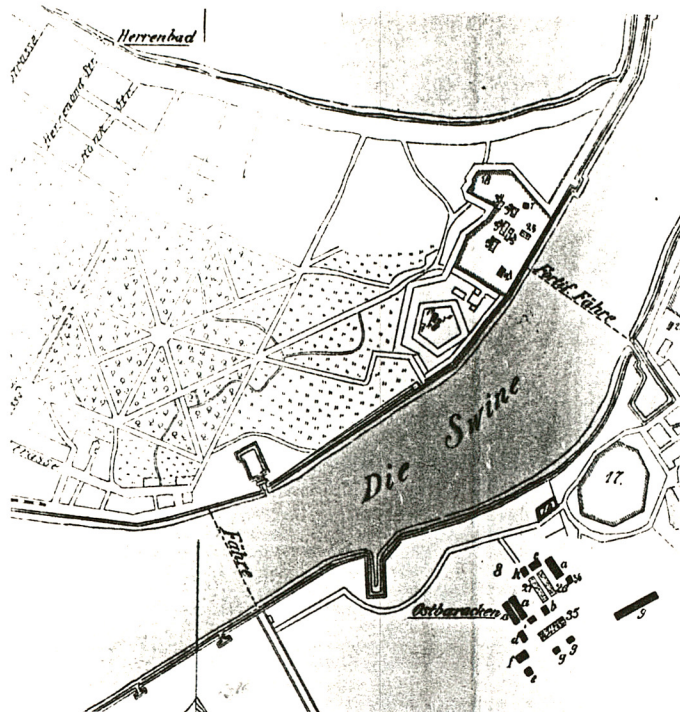

Fragment elewacji południowo-zachodniej

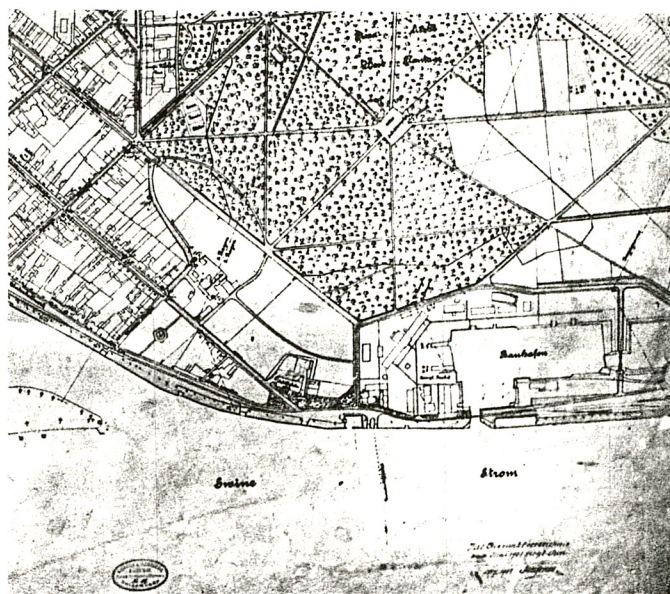
Wkładkę założył: mgr Tomasz Wolender, październik 1997 r.

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ Szczecin

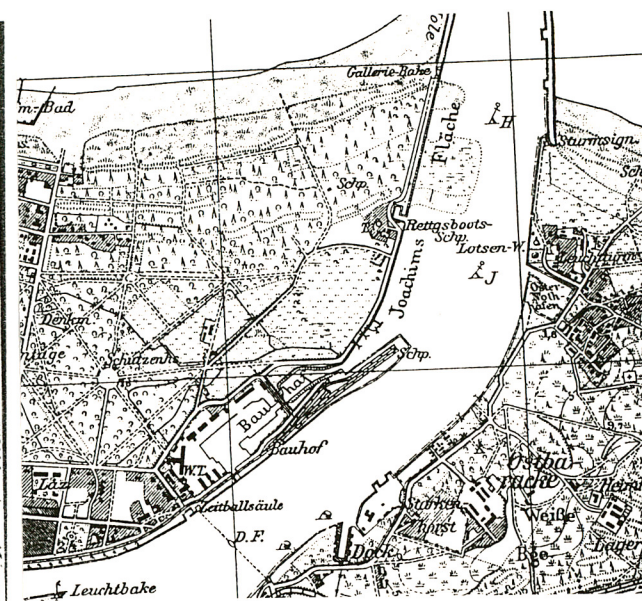

Fragment planu garnizonu Świnoujście z 1897 r.

Fragment planu miasta z 1903 r.

Fragment mapy z 1927 r.